

La Teatrul 'Ovidiu' o lungă vară fierbinte

Când toate teatrele din țară erau în vacanță, la Constanța atmosfera din teatru fierbea, mai ceva ca aerul sau asfaltul la de-acum celebra cotă a celor 40 de grade Celsius. O dată cu venirea prin concurs a noului director, cunoscutul actor de teatru și film Virgil Andriescu, instituția cunoaște febra schimbărilor. O primă surpriză plăcută oferită constănțenilor – dar nu numai lor, ci și publicului de pe litoral, la ora când acesta era sufocat de "tradiționalele" șușanele și de acei regi neîncoronati ai kitsch-ului cu pretenție de interpreți comici – a fost spectacolul cu **Unde-i revolverul?** de Görgey Gábor, în regia lui Mircea Cornișteanu. Abordat în cheie comică, apăsat comică, probabil și cu gândul la cerințele... divertismentului estival, textul (pus în scenă de același regizor mai întâi la Teatrul "Nottara") a

însemnat un bun prilej de afișare a trupei constănțene, din rândurile căreia i-am remarcat și aplaudat pe Iulian Enache, Vasile Cojocaru, Lică Gherghilescu, Liviu Manolache și Eugen Mazilu. Dar, pentru că am vorbit de surpriză, trebuie spus că aceasta s-a datorat mai ales prezenței admirabilului actor Horațiu Mălăele în fruntea distribuției, timp de 20 de reprezentații, în rolul "reluat" apoi, cu notabil aplomb, de actorul constănțean Lică Gherghilescu. Serile de teatru cu Mălăele, însă, au umplut și sala, și sufletul celor prezenți de o contagioasă bucurie, încâlzindu-i pe cei "înghețați" în fața prețurilor de pe litoral și răcorindu-i pe cei arși de soare până la rană vie. Nici nu s-au stins bine ecurile acestui succes, că același Horațiu Mălăele, de această dată în calitate de regizor, a început lucrul la spectacolul

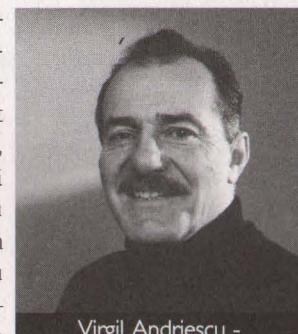
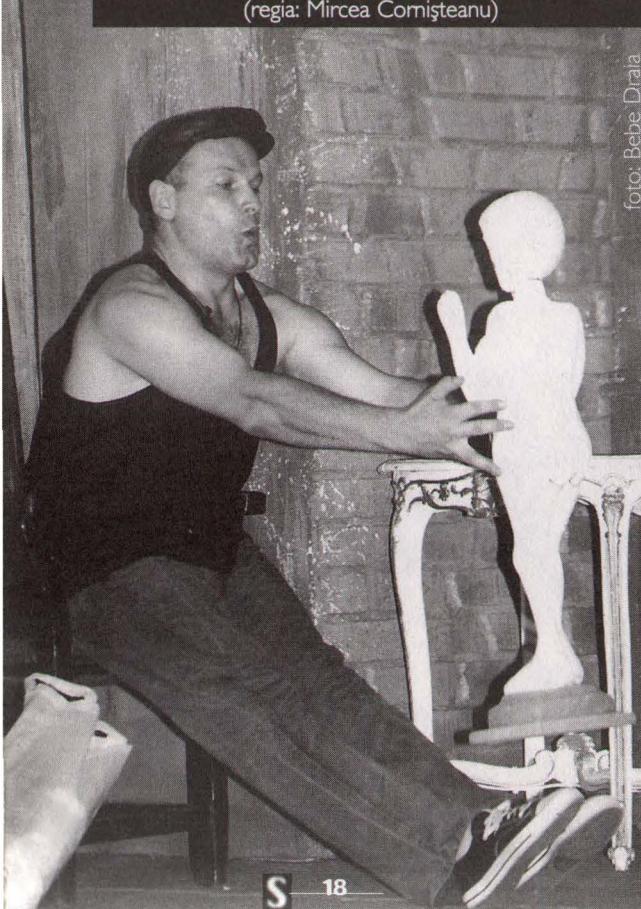
Hotel de Ray Cooney, cu Dan Condurache în rolul principal. De la Virgil Andriescu, nou director al teatrului, și de la apreciata actriță Ileana Ploscaru, numită în funcția de director artistic, aflăm că acestor piese le vor urma texte de cert interes din dramaturgia națională și universală, întrupate scenic prin aportul unor prestigioși regizori și actori, ca Mihai Măniuțiu, Alexandru Darie, Alexandru Dabija, Tudor Mărășcu, Gelu Colceag, Grigore Gonța, Adrian Pintea și.a. O piesă de care găzdalele își leagă mari speranțe este **Tragedia unei tinereți** de Larry Thomson, ce va fi pusă în scenă de Constantin Dicu, de la Televiziunea Română. "Fideli gustului nostru pentru surpize plăcute, care să readucă publicul în sală, spune Virgil

Andriescu, vom oferi în premieră absolută un strălucit dialog pe aceeași scenă între o foarte mare actriță, Tamara Buciuceanu, și o debutantă în teatru, dar nu și în spațiul succesului de public, Monica Anghel, care vor ține capul de afiș al spectacolului **A înnebunit lumea, dom'le** după Vasili Şukşin, în adaptarea și regia lui George Bănică."

Actuala conducere a trupei constănțene este hotărâtă să revigoreze tradiția (ce-i drept, destul de firavă) a spectacolelor de teatru antic. Primul pas pe acest drum îl va constitui un spectacol cu Ovidiu Iuliu Moldovan în prim-plan, urmând ca în anul 2000, deci peste două stagioni, la Constanța să se desfășoare primul Festival internațional de teatru antic, inaugurat cu un spectacol al constănțenilor, în regia lui Silviu Purcărete. Parte integrantă a instituției, cel puțin prin organizarea ei administrativ-financiară, Teatrul de păpuși, aflat cândva în fruntea acestei zone artistice care n-a dus niciodată lipsă de public, trăiește și el un moment al înnoirilor. Prin concurs, a fost ales în fruntea colectivului actorul Iulian Enache, director-adjunct al Teatrului "Ovidiu", care în aceste zile perfectează programul de colaborări menite a reda teatrului strălucirea de odinioară. Un prim invitat, după spusele gazdelor, va fi regizorul Cristian Pepino, de la Teatrul "Tăndărică" din București. "Și în cazul păpușilor, spune Virgil Andriescu, vrem să refacem terenul pierdut, motiv pentru care, chiar de anul viitor, între 25 mai și 2 iunie, vom relua Festivalul național de păpuși și ma-

Iulian Enache în **Unde-i revolverul?** de Görgey Gábor
(regia: Mircea Comișteanu)

foto: Bebe Drăguț

Virgil Andriescu -
directorul Teatrului „Ovidiu”

rionete de la Constanța". În timp ce la Teatrul Liric și la "Fantasio", vara a însemnat un surd sau violent război al orgoliilor, culminând cu concursuri contestate ori repetate pentru desemnarea directorului, la Teatrul Dramatic, după

cum se vede, lucrurile tind să intre în normalitate, iar toamna se anunță bogată nu numai în proiecte, ci și în fapte menite a marca ieșirea scenei conștanțene din anonimat. Totul este ca acest reviriment plănuie să nu încremenească în proiect (situa-

ție cu vechi și bogate tradiții pe meleagurile noastre) ori să nu aflăm, peste o bună bucată de vreme, că Teatrul "Ovidiu" și-a schimbat iar conducerea, prilej de a lansa noi proiecte, nu mai puțin onorabile ori spectaculoase.

Ion Parhon

Când se lasă peste mare înserarea

Alexandru Arșinel și Stela Popescu acum 12 ani

Cum se distrează omul la mare în luna august, după ce a muncit tot anul ca să ajungă acolo? (Și, după câtă lume e "pe litoral", ai zice că întreaga nație a muncit din greu până acum!) Dimineața, dacă nu stă la "prăjit", se plimbă pe plajă sau pe alei, într-o îmbrăcăminte cât mai fistichie, cu casetofonul într-o mână și cu "celularul" în cealaltă, se aşază la coadă pentru un crevurst și o bere care costă, de regulă, o dată și jumătate mai mult decât acasă, dar astăzi regula jocului, când ai venit la mare nu te uiți la bani, te uiți la tarabele încărcate cu cele mai neverosimile obiecte, de la pulovere și cerchi mișoare, desinse direct din străvechiul Maramureș al descălecătorilor, la brățări și diadem fosforecente, care luminează în întuneric precum colții și ghearele vampirilor tutelari (dacă străinii n-au venit la pâine, sare și doine strămoșești, poate or veni la sânge, leșuri și alte produse de gen mode in DraculaLand). La pe urmă prânzul în vreun restaurant igrasori ori, mai bine, în curtea vreunei dintre nenumăratele "case" (Casa Vrânceană, Casa Bihoreană, Casa Dobrogeană – parcă auzi dulcele behăit al "Mioriței") din satul de vacanță de lângă Mamaia, pentru că aici e și aproape de plajă, și încurjurat de fatidice tarabe, și chiar dacă te pătrunzi

strănic de fumul grătarelor cu mititei și frigării, nu-i nimic, e destul de ieftin și stai și la aer curat, iar când ieși de-acolo poți să-i cumperi copilului un kil de piersici mari cât nucile de cocos și la fel de tari ori, mai bine, o cască de plastic cu urechi stil Batman și cu vârtelnici multicoloră în creștet, să aibă și el o amintire de la mare.

Până aici, toate bune, dar ce face omul seara, după ce a tras un puișor de somn și și-a oblojît cu spirt sau cu loțiuni sofisticate fioroasele arsuri de pe umeri și de pe picioare? Seara, când încep Tânărăii și programele de bar...

Dacă stă mai slab cu finanțele, își duce familia la cinematograful în aer liber, unde rulează, ca acasă, filme americane cu pumnii și happy-end, sau iarăși în satul de vacanță, unde a poposit un Luna-Park cu instalații surprinzătoare de variate și de vesel luminate, care izbutesc, una peste alta, să sugereze atmosfera Prater-ului vienez, mai ales dacă te uiți în sus, la roți și vagonetele scăpind de beculete, și nu în jos, la gunoaiele și gropile prin care calcă. Tot aici te poți fotografia, la un meșter ambulant, alături de un pui de leu, nu din coapsa Daciei și-a Romei, ci a Africii; pare împăiat, probabil că nu e însă decât drogat și zace pe asfalt cu labele nefiresc de mari adunate sub capul plușat, lipsit de camdată de coamă, dacă va mai apuca vreodată să-o aibă, în timp ce trecătorii îl contemplă cu teamă, curiozitate, simpatie, milă... Sau doar cu indiferență.

Dacă omul "e în bani" și are gusturi mai subțiri, îi cară pe toți la un bar cu program artistic. (Ar mai exista, desigur, varianta – și elegantă, și ieftină – a teatrului, că doar sunt pe litoral două-trei incinte de-aștea, în afară de "Dramaticul" și de "Fantasio" de la Constanța, dar, în cele două zile când am aflat în zonă, nu am văzut nici un afiș de spectacol, cu excepția acelora anunțând "varietăți" cu Horațiu Mălăele, Irina Loghin, Adrian Daminescu și trupa

de balet "Fluierașul" din Republica Moldova – sau ceva în genul acesta.)

Aici, societatea poate asista, de pildă, la un spectacol intitulat *Visul unei nopți de vară* (barul "New Orient" din Mamaia), unde, sub pana scenaristică și sub bagheta regizorului lui Aurel Storin, s-au adunat cuplete, monologuri, momente muzicale, secvențe coregrafice și actori, cântăreți, dansatori. N-am mai fost "la Revistă" de un car de ani și nu prea mai știu ce se poartă în domeniul, dar calitatea reprezentăției mi se pare, în ansamblu, neașteptat de bună. Decorul nu-i cine știe ce somptuos, dar luminile bine "desenate" și un stroboscop intelligent folosit fac minuni, mai ales că veșmintele corpului de balet sunt frumoase, scăpitoare și sumare, iar corpul în chestiune e Tânăr, aspectuos și destul de temeinic antrenat. "Soliști" – Daniela Györfy, Marina Scupra, Adrian Enache – se descurcă mulțumitor, chiar dacă orchestra din spatele lor mai mult face "joc de scenă" decât cântă, partitura instrumentală fiind înregistrată. Comperajul e asigurat, într-o combinație un pic derutantă de imagini filmate și prezență live, de Cristina Stamate, care debitează și un agreabil cuplet. Surpriza serii o aduce un număr de păpușerie, executat cu brio de un mânăuitor foarte talentat, iar "piesele grele" sunt Jean Paler, al cărui haz e cu adevărat irezistibil, în ciuda calității nu tocmai ireproșabile a textului, și, desigur, tandemul Stela Popescu – Alexandru Arșinel. Cei doi sunt profesioniști desăvârșiți, știu să "plaseze poarta", își dau replica într-un ritm perfect, fără nici un contratimp și nici o ezitare; sunt, fără îndoială, la fel de fermecători precum îi știm de mult. Aș că nu pricep cum și nici de ce gândul mă poartă, o clipă, la puiul de leu moțăind singuratic în mijlocul zarvei din Luna-Park. Omul se poate distra din plin la mare, în luna august.

Alice Georgescu